

محبت بخلق

حضرت بهاءالله:

۱ - " ليس الفخر لحبكم أنفسكم بل لحب أبناء جنسكم وليس الفضل لمن يحب الوطن بل لمن يحب العالم "
(لوح حکمت)

۲ - " ای اهل عالم همه بار یک دارید و برگ یک شاخسار بکمال محبت و اتحاد و مودت و اتفاق سلوک نمائید " .
(ص ۲۰۳ ج ۳ امر و خلق)

۳ - " ای دوستان بمنزله سراج باشید از برای عالم ظلمانی و بمنابه نور باشید از برای تاریکی با جمیع اهل عالم بکمال محبت رفتار کنید اجتناب و جدال و فساد کلّ در این ظهور اعظم منع شده " (ص ۱۰۸ دریای دانش)

۴ - " با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است . طوبی از برای نفوسی که بحبل شفقت و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضا فارغ و آزاد " .
(از طراز دوم از لوح مبارک طرازات - ص ۱۸ مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی)

۵ - " بهترین اعمال محبت با اهل عالم است " (ص ۱۱۲ ج ۸ مائده آسمانی)

۶ - " باید به جمیع ناس بکمال محبت و شفقت و بردباری معاشرت کند و تکلم نماید " (ص ۱۲۴ ج ۳ امر و خلق)

۷ - " طوبی از برای نفوسی که در لیالی در فراش وارد شود در حالتی که قلبش مطهر است از ضغینه و بغضا "
(ص ۲۰ مجموعه اشراقات)

۸ - " محبت کارهای عجیبه و عظیمه دارد نیت خالص عمل خالص و ظهورات انقطاع و شؤونات آن کلّ از این مصدر است یعنی از محبت صادر و ظاهر و باهر و مشهود " (ص ۳۴۸ ج ۴ مائده آسمانی ط ۱۲۹)

حضرت عبدالبهاء:

۱- " اعلم حقّ اليقين أنّ المحبة سرّ البعث الإلهي والمحبة هي التجلّي الرحماني المحبة هي الفيض الروحاني المحبة هي التور الملكوتي المحبة هي نفثات روح القدس في الروح الإنساني المحبة هي سبب ظهور الحق في العالم الإمكاناني المحبة هي الروابط الضرورية المنبثقة من حقائق الأشياء بايجاد إلهي المحبة هي وسيلة السعادة الكبرى في عالم الروحاني والجسماني المحبة هي نور يُهتدى به في الغيب الظلماني المحبة هي الرابطة بين الحق والخلق في العالم الوجداني المحبة هي سبب الترقّي لكلّ إنسان نوراني المحبة هي التاموس الأعظم في هذا الكون العظيم الإلهي المحبة هي النظام الوحيد بين الجواهر الفردية بالتركيب والتدبير في التحقّق المادي المحبة هي القوة الكلية المغناطيسية بين هذه السيّارات والنجوم الساطعة في الأوج العالي المحبة هي سبب الإنكشافات لأسرار المودعة في الكون بفكر ثاقب غير متناهي المحبة هي روح الحيات لجسم الكون المتباهي المحبة هي سبب تمدّن الأمم في هذا الحيات الفاني المحبة هي الشرف الأعلى لكلّ شعب متعالی وإذا وفق الله قوما بما يصلّين عليهم أهل ملاً الأعلى و ملائكة السماء وأهل ملكوت الأبهى وإذا خلت قلوب قوم من هذه السنوحات الرحمانية المحبة الإلهية سقطوا في أسفل درك من الهلاك وتاهوا في بيداء الضلال ووقعوا في وهدة الخيبة وليس لهم خلال أولئك كالحشرات العائشة في أسفل الطبقات. يا أحبّاء الله كونوا مظاهر محبة الله ومصايح الهدى في الآفاق مشرقين بنور المحبة والوفاق ونعم الإشراق هذا الإشراق " (لوح محبت، منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء، جلد ۱، ص ۲۴)

۲- " محبت نور است در هر خانه بتابد و عداوت ظلمت است در هر كاشانه لانه نمايد "

(ص ۴۳ قسمت اول خطابات مبارکه)

۳- " نظر به نقصان خلق نكنيد بديده كمال نظر نمائيد. هر چند ضعيف نادانند و سست در عهد و پيمان اما شما نظر به بزرگواری كنيد و خوشرفتاری نمائيد. عزّت و احترام داريد و رعايت و خدمت كنيد . خود را خادم دانيد . جميع خلق را مخدوم شمريد . خود را ناقص گوئيد و عالميان را كامل بينيد يعنى نوعى رفتار كنيد كه شخص ناقص احترام انسان كاملى نمايد و حقيرى در مقابل كبرى رفتار كند. اين است وصاى جمال مبارك و نصايح اسم اعظم روحى لعباده الفداء " (ص ۹۳ ج ۳ امر و خلق)

۴- " مهر و وفا و شفقت و محبت نصايح پيشينيان بوده در اين دور اعظم اهل بما بفداكارى و جانفشانى مامور. عدالت محبوب و مطلوب بوده و هست ولى مومنين و مومنات در اين عصرنورانى باين امر مامور ضعما ينفعك و خذ ما ينتفع به العباد "

(ص ۴-۱۶۳ اخلاق بهائى)

۵- " زخم ستمكاران را مرحم نهد و درد ظالمان را درمان شويد اگر زهر دهند شهد دهيد. اگر شمشير زنند شكر و شير بخشيد. اگر اهانت كنند اعانت نمائيد. اگر لعنت نمايند رحمت جوئيد . در نهايت مهربانى قيام نمائيد و باخلاق رحمانى معامله كنيد و ابدًا بكلمه ريكى در حقشان زبان نيالائيد " . (ص ۲۲۸ ج ۳ امر و خلق)

۶- " در هر دوری امر بالفت بود و حکم بمحبت ولی محصور در دائره یاران موافق بود نه با دشمنان مخالف . اما الحمدلله که در این دور بدیع اوامر الهیه محدود بحدی نه و محصور در طائفه ای نیست . جمیع یاران را بالفت و محبت و رعایت و عنایت و مهربانی بجمیع امم امر میفرماید. حال احبای الهی بموجب این تعالیم ربانی قیام کنند . اطفال بشر را پدر مهربان باشند و جوانان انسان را برادر غمخوار گردند و سالخوردهگان را اولاد جانفشان شوند. مقصود این است که باید با کلّ حتّی دشمنان بنهایت روح و ریحان محبت و مهربان بود . در مقابل اذیت و جفا نهایت وفا مجری دارید و در موارد ظهور بغضاء بنهایت صفا معامله کنید. سهم و سنان را سینه مانند آئینه هدف نمایند و طعن و شتم و لعن را بکمال محبت مقابلی کنید تا جمیع امم مشاهده قوّت اسم اعظم نمایند و کل ملل معترف بقدرت جمال قدم گردند که چگونه بنیان بیگانگی برانداخت و امم عالم را بوحدانیت و یگانگی هدایت فرمود و عالم انسانی را نورانی کرد و جهان خاک را تابناک فرمود. این خلق مانند اطفالند و بی باک و بی پروا . باید بکمال محبت این اطفال را تربیت کرد و در آغوش رحمت بمحبت پرورش داد تا شاهد روحانی محبت رحمانی بچشند و مانند شع دراین عالم ظلمانی بدرخشند " (ص ۶-۲۰۵ ج ۱ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

۷- " سیاست الهی مهربانی بجمیع بشر بدون استثناء . آن سیاست حقیقی است و این روش شایان نفوس مقدسه رحمانیه " (ص ۳۰۵ ج ۳ امر و خلق)

۸- " هوالله ای احبای الهی اساس ملکوت الهی بر عدل و انصاف و رحم و مروت و مهربانی بمر نفسی است پس بجان و دل باید بکوشید تا بعالم انسانی من دون استثناء محبت و مهربانی نمائید مگر نفوسی که غرض و مرضی دارند . با شخص ظالم و یا خائن و یا سارق نمیشود مهربانی نمود زیرا مهربانی سبب طغیان او میگردد نه انتباه او . کاذب را آنچه ملاطفت نمائی بر دروغ میافزاید گمان میکند که نمیدانی و حال آنکه میدانی ولی رأفت کبری مانع از اظهار است " (ص ۲۱۱ ج ۳ مکاتیب)

۹- " عداوت و دشمنی بعضی نفوس را بمانه ننمائید و از آنچه مکلف به آن هستید از مودّت جمیع نفوس و مهربانی با جمیع خلق و صداقت با کلّ بشر و خیرخواهی عموم اهل عالم از هر ملت و مذهب و آئین رو بر نگردانید " (ص ۱۱۵ فضائل اخلاق)

۱۰- " باید یاران الهی مجذوب و مفتون یکدیگر باشند و جانفشانی در حقّ یکدیگر کنند . اگر نفسی از احبّا بدیگری برسد مانند آن باشد که تشنه لبی بچشمه آب حیات رسد و یا عاشقی بمعشوق حقیقی خود ملاقات کند " (ص ۱۶۴ اخلاق بهائی)

حضرت ولی امر الله:

۱- " مردم هرگز امر عزیز الهی را نخواهند پذیرفت مگر آنکه در جامعه امر درست همان چیزی را بیابند که جهان امروز فاقد و عاری از آن است یعنی محبت و یگانگی " . (ص ۲۹ نمونه حیات بهائی - ترجمه مصوّب)